

„Na babu“

POMŮCKY

rozlišovací trika, mety, míče

POPIS ČINNOSTI

„Baba“ je učitel, který se snaží děti chytat. Dotkne-li se někoho, chytí se s ním za ruku a chytají společně, podaří-li se jim chytit další dítě, tak se k nim přidá atd. (řetězová baba).

OBMĚNY

Na začátku hry určíme a označíme děti, které mají „babu“. Ty se pak snaží chytit někoho jiného, komu ji dotekem předají. Pro označení dětí, které mají „babu“, využíváme míče, mety, šátky atd. Přidáme do hry molekuly. Učitel vyvolá číslo a děti vytvoří stejně početné shluky (molekuly) – je potřeba si uvědomit, do kolika umí děti počítat a zda to zvládnou.

Děti hrají na „babu“ ve dvojicích. Drží se za ruce a musí spolupracovat. Mají-li zažitou tuto formu hry, můžeme měnit způsoby úchopu.

Přidáme do hřiště pomůcky (tunely, švédské bedny, žíněnky atd.). Děti musí pozornost směřovat nejen na „babu“, ale i na vnější okolí. Učíme je tak přemýšlet, rozhodovat se a hledat cesty, jak se nejlépe vyhnout „babě“.

Způsob úchopu dětí – zády k sobě, propletou se předloktím, drží se za ramena, jeden běhá popředu druhý pozpátku.

Způsob záchrany před „babou“ – leh na břicho, sed, leh na záda, různé přeskoky atd.

Způsob pohybu při hře – lezení po čtyřech, poskoky snožmo atd.

Využití míče – u nohy či v ruce.

Předávání „baby“ – dotekem nějakého předmětu (míče), dotekem ruky kdekoliv nebo na předem domluvené místo na těle.

TIPY PRO UČITELE

- ▶ Děti mají tendenci běhat dokola, a tak je učíme sledovat, kde je hráč s „babou“. Ptáme se jich, jestli poběží k němu, nebo pryč od něj. „Než si zahrajeme na babu, tak mi povězte, na koho si budete při hře dávat pozor.“ Jsme trpěliví a odpověď si vyslechneme.
- ▶ Pokud hrajeme v omezeném prostoru, například ve třídě, tak na deset dětí máme ideálně dvě děti s „babou“, větší počet „bab“ nejsou většinou děti schopné sledovat. Pokud hrajeme na neomezeném prostoru (zahradka, louka), můžeme mít více dětí s „babou“.
- ▶ Sledujeme, zdali jsou do hry vtaženy všechny děti. Pozor na to, aby neměly „babu“ pouze pomalejší děti, kterým se nedaří ostatní děti chytat. V tom případě se zapojíme také do hry, necháme si dát „babu“, poté chytáme rychlejší děti. Po chycení je vyzveme, aby chytaly stejně rychlé kamarády. Například: „Jardo, myslíš, že jsi tak rychlý, abys chytil Toníka?“
- ▶ Při hře, kde se děti mohou zachránit (sedem, lehem atd.), pozorujeme, jestli se zapojují do hry nebo pouze sedí, aby je nikdo nechytil. Podněcujeme v nich odvahu: „Maruško, ukaž, jak dokážeš poškádlit Pepu, který má „babu“.“

- ▶ Děti mají tendenci vidět, že být „baba“ je prima činnost, a nechávají se chytit „schválně“. To nevadí, hlavní je, aby byly všichni co nejvíce v pohybu. Snažme se název „baba“ převádět do dětského světa. Například: „*Teď vás chytá žralok, lev atd.*“
- ▶ Pokud chceme, aby se děti dotýkaly pomůckami, musíme dbát na to, aby si nezačaly ubližovat. Děti nemají vyvinutý cit pro adekvátní reakce. V zápalu hry mohou užit větší síly, než je obvyklé nebo vhodné.

VLASTNÍ POZNÁMKY KE HŘE: